

[Patursson.]

Imidlertid har nu Regeringen og, saa vidt jeg forstaaer, samtlige Rigsdagens Partier faaet endnu større Betænkeligheder ved at overlade Færøerne saakaldte Statsindtægter, end der næredes paa Rigsdagen for 35 Aar siden. Jeg kan kun beklage, at en saadan Strømkæntning er sket, og jeg vil paa dette Sted tillade mig at udtale, at Stillingen er uholdbar, og jeg skal tillade mig at forklare hvorfor. Stillingen er uholdbar, fordi den allerede er brudt adskillige Gange. Sæt, at man konsekvent vil gennemføre det Standpunkt, som der her tales saa meget om skal gøres gældende for Færøerne: at da Færøerne er et Amt i Kongeriget Danmark, saa hverken kan eller skal dette Amt have Ret til at disponere over nogen Art af Skatter, der ifølge sin Natur er Statsskatter; skal disse Objekter skatlægges, skal Indtægten indgaa direkte i Statskassen, ligervis som den gør det for de øvrige danske Amter. Hvad sker saa? Jo, der vil da ske dette, at disse Skatteobjekter slet ikke vil kunne rammes, de vil til alle Tider vedblive at være skattefrie. Thi Færøernes Lagting giver aldrig nogen Sinde sit Minde til, at en færøsk Indførsels- eller Udførselsartikel eller noget andet færøsk Skatteobjekt, udover hvad nu er Lov, beskattes til Fordel for Statskassen, beskattes paa den Maade, at Afgiften skal gaa ud af Landet, ud fra Færøerne. Det er ganske udenfor al Tvivl, at den Lagtingsmand, uanset hvilket Parti han tilhørte, der stemte for en færøsk Toldlov, hvis Indtægter skulde gaa direkte ind i Statskassen, han var dermed færdig som færøsk Lagtingsmand. Og mod Lagtingets enstemmige Villie tror jeg ikke, hverken Regering eller Rigsdag vilde gennemføre færøske Skattepaalæg. Ifald Regering og Rigsdag fastholder det Standpunkt, at Lagtinget kun ganske midlertidigt maa nyde Afgiften af de for Tiden beskattede Indførselsartikler, og at Lagtinget ikke skal have Hjemmel til i Fremtiden at beskatte til egen Anvendelse andre færøske Skatteobjekter, da bliver Færøernes offentlige finansielle Stilling selvfølgelig ganske uholdbar. Jeg tror, det er paa Tide at komme tilbage til det ganske naturlige Syn paa færøsk Finanspolitik, som var det raadende hos Rigsdag og Regering i den første Femaarsperiode af det første Venstreministeriums Regeringstid.

Bliver der nedsat en Skattekommission — hvad der er bebudet, og hvad jeg vil finde formaalstjentligt — til at overveje færøske Skatteforhold, maa man dog være klar over,

at dens Arbejde kun vil føre til et gunstigt Resultat, hvis den bygger paa det Grundlag at yde Færøerne Hjælp til Selvhjælp, med andre Ord bygger paa Færingernes naturlige, historiske og folkeretlige Stilling og paa den Basis søger at rette paa det, som Tidernes Ugunst og Ukyndighed har bragt i Ulave.

Jeg har altsaa bebudet, at jeg vil fremsætte Ændringsforslag til anden Behandling, men jeg skal dog sige endnu en Gang, at jeg haaber ikke, det skal føre til, at vi ikke kan faa Lovforslaget hurtigt igennem, og heller ikke, at det skal foranledige nogen Udvalgsbehandling. Jeg skal som de andre ærede Talere anbefale dette Lovforslag til hurtigt Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): Den ærede sidste Taler refererede meget rigtigt de væsentlige af de Indvendinger, som maa gøres mod nu at indføre en Told paa Galanterivarer, Pelsvarer, Silkevarer m. v., Indvendinger, som jo gaar ud paa, at hvis man skulde opkræve en Værditold af Luksusvarer som de her nævnte paa Færøerne, maatte man indrette et helt anderledes Toldvæsen, end man har nu, da man kun opkræver Told af Varer, som kommer ind i visse Maaleenheder. Da det er oplyst for Justitsministeriet, at de færøske Sysselmænd allerede nu har vanskeligt ved at holde forsvarlig Orden paa Toldintraderne med Hensyn til de langt lettere behandlelige Varer, der nu er Told paa, maa Justitsministeriet mene, at det vilde blive ganske uoverkommeligt for de nuværende Sysselmænd at klare det med disse Galanterivarer, Pelsvarer og Silkevarer. Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa selv, at hvis vi skulde have indrettet et egentligt Toldvæsen oppe paa Færøerne, vilde det sluge — jeg tror endda det ærede Medlem sagde: alle de Indkomster, som selve Tolden vilde give. Desuden synes det mig ikke at være uden Betydning, at Købmandsforeningen paa det bestemteste har fraraadet en saadan Luksustolds Indførelse paa Færøerne, og derved trænger den sig dog ikke ind som et Mellemed mellem Lagtinget og Rigsdagen. Købmandsforeningen paa Færøerne maa have Lov til at ytre sig om et Spørgsmaal, som har erhvervsmaæssig Interesse for den, lige saa godt som Købmandsforeningerne i det øvrige danske Rige; deri kan der ikke siges at ligge nogen Fornærmelse mod nogen.

Det er, hvad jeg har at bemærke angaaende det Ændringsforslag, som det ærede Medlem bebudede, og som jeg haaber det ærede Medlem hurtigt vil formulere og